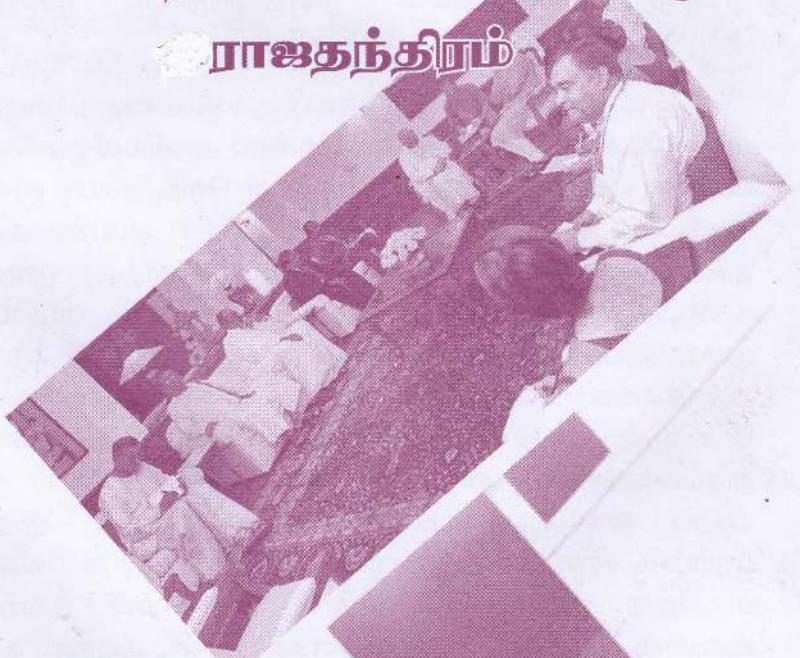

அரசியல் சிற்தனை நூல்வரிசை - 14

2009 கற்குப் பின்னரான தமிழ்
ராஜதந்திரம்

நிலாந்தன்

வளியீடு
சமுகவிஞ்ஞான ஆய்வு மையம்

முன்னுரை

சமுக விஞ்ஞான ஆய்வு மையம் மாதந்தோறும் வெளியிடும் அரசியல் சிந்தனை நூல் வரிசையில் 14 ஆவது நூலாக நிலாந்தன் எழுதிய “2009க்கு பின்னரான தமிழ் இராஜதந்திரம்” என்ற இச்சிறுநூல் வெளிவருகின்றது. தமிழ் மக்களின் அரசியல் சர்வதேச மட்டத்தில் பேசு பொருளாகி வருகின்ற இன்றைய காலகட்டத்தில் தமிழ் மக்களுக்கான ராஜதந்திர அரசியலை நகர்த்துவதற்கு இச்சிறுநூல் பெரிதும் உதவும் என நம்புகின்றோம்.

“பேராசிரியர் சிவத்தம்பி அடிக்கடி கூறுவார். ஒரு தேசியப் போராட்டம் தேசிய அரசியலினால் தான் உருவாகும். வளரும் ஆணால் அதன் வெற்றியைச் சர்வதேச அரசியலே தீர்மானிக்கும் ராஜதந்திரத்தில் ஒப்பற்ற ஆற்றல் இல்லாமல் சர்வதேச அரசியலை நகர்த்த முடியாது. கிடைக்கின்ற சர்வதேச சந்தர்ப்பங்களையும் பயன்படுத்த முடியாது. சர்வதேச சமூகம் என வரும் போது சர்வதேச அரசுகளையும், சர்வதேச சிவில் சமூகத்தையும் கையாள வேண்டும். அரசினைப் பொறுத்த வரை வல்லரக்களை ஒரு வகையிலும் சாதாரண அரசுகளை இன்னோர் வகையிலும் கையாள வேண்டிய நிலை ஏற்படும். இதற்குப் புறம்பாக சர்வதேச நிறுவனங்களையும் கையாள வேண்டும். வலுவான ராஜதந்திரப் பயிற்சி இல்லாமல் இவற்றைக் கையாள முடியாது. அதுவும் அரசுகளைவிட அரசற்ற தரப்புக் களுக்குத்தான் ஒப்பற்ற ராஜதந்திர ஆற்றல் அவசிய மாகின்றது. இந்த ஆற்றல்களைப் பெறுவதற்கு முலோபாய், தந்திரோபாய் ஆய்வு மையங்கள் தேவை.

எமது நீண்ட விடுதலைப் போராட்டத்தில் ராஜதந்திரச் செயற்பாடு நிறுவனமாக்கப்படவில்லை. எமக்கென ஒரு

வெளிநாட்டுக் கொள்கை உருவாக்கப்படவில்லை. அரசுகளுக்குத்தான் வெளிநாட்டுக் கொள்கை இருக்க வேண்டும். என்ற கட்டாயம் கிடையாது. அரசற்ற தேசங்களுக்கும் வெளிநாட்டுக் கொள்கை தேவை. இலங்கைத் தீவில் அனைத்து அரசியல் நிகழ்வுகளுக்கும் புவிசார் அரசியல் காரணமாக இருக்கின்றது. இதைப்பற்றிய தெளிவைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கும் நிறுவன ரீதியான ராஜதந்திரச் செயற்பாடு அவசியம்.

நிலாந்தனின் இச் சிறுநூல் தமிழர்களுக்கான ராஜதந்திரம் பற்றிய புரிதலைத்தரும் என்று நம்புகின்றோம். எமது ஏனைய நூல்களுக்குத் தந்த ஆதரவு போல் இதற்கும் தருமாறு தாழ்மையாக வேண்டுகின்றோம்.

சமூக விஞ்ஞான ஆய்வுமையும்,
28, செம்மணி, வீதி,
நல்லூர்,
யாழ்ப்பாணம்.

2009

இற்குப் பின்னரான ராஜதந்திரம் என்று வரும் பொழுது, முதலில் 2009 இற்கு முன்னரான தமிழ் ராஜதந்திர பரப்பைத் தொட்டுத்தான் இந்தப் பரப்புக்குள் வர முடியும்.

2009 இற்கு முன்னரான ராஜதந்திரம் என்பது ஒரு பெரிய பரப்பு. தமிழ்க் கட்சிகள் ஆங்காங்கே தெட்டம் தெட்டமாக எடுத்த முடிவுகளை ராஜதந்திரம் என்ற வகைக்குள் அடக்கலாமா? அல்லது தொடக்கநிலை ராஜதந்திரம் எனலாமா?

ராஜதந்திரம் என்ற நவீன அர்த்தத்தில் பார்த்தால் விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்துக்கு முன்பு அது போன்ற ஒரு செய்முறை அதற் குரிய அர்த்தத்தில் எம்மிடம் இருக்கவில்லை. ஆங்காங்கே மேலோட்டாமாக மிதவாதத் தலைவர்கள் தங்களுடைய கட்சித் தேவைகளுக்காக மேற்கொண்ட சில நகர்வுகள் தான் அதுவரைக்கும் ராஜதந்திரமாகக் கொள்ளப்பட்டது. அல்லது அந்நகர்வுகளை அவர்கள் ராஜதந்திரம் என்று விளங்கிச் செய்தார்களா என்ற கேள்வியும் இங்கு முக்கியம்.

ஆனால், ராஜதந்திரம் என்பதை அதன் நவீன அர்த்தத்தில் விளங்கி சரியாகவோ பிழையாகவோ முன்னெடுத்தது என்று சொன்னால் ஆயுதப் போராட்டம் தான். ஏனென்றால் ஆயுதப் போராட்டம் தன்னை ஒரு வலிமையான சக்தி மையமாகக் கட்டி யெழுப்பியது. ராஜதந்திரம் எனப்படுவது, அதன் பாரம்பரிய அர்த்தத்தில் இரண்டு அரசுகள் தங்களுக்கிடையே ஏற்படுத்திக் கொள்ளும் இடையூடாட்டம். அப்படிப்பார்த்தால் அரசற்ற தரப்பாகிய தமிழ் மக்களின் வகிபாகம் என்ன? என்ற கேள்வி வரும். ஓர் அரசற்ற தரப்பு அரசுடைய உலகத்தில் எப்படியாக இடையூடாடலாகும்? என்ற கேள்வியும் வரும். ஆனால் தமிழ் மக்களுடைய ஆயுதப் போராட்டத்தில் அதை முன்னெடுத்த இயக்கங்கள் தங்களுக்கென விடுதலைப் பிரதேசங்களைத் ஸ்தாபித்தபொழுது குறிப்பாக அதில் நீண்ட காலம் களத்தில் நின்ற புலிகள் இயக்கம் தமக்கொரு கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசம்,

தமக்கொரு கருநிலை அரசு என்பனவற்றை ஸ்தாபித்தபொழுது. அந்த சக்தி மையம் -power source- அல்லது அதிகார மையத்தின் நோக்குநிலையில் இருந்து பிராந்தியத்தையும் வெளிநாடுகளையும் கையாள வேண்டிய தவிர்க்க முடியாத ஒரு தேவை வருகின்றது. இந்தப் பின்னணியில்தான் நவீன அர்த்தத்தில் ராஜதந்திரம் என்பது ஈழத் தமிழர்களிடம் மேலெழுத் தொடங்குகின்றது. இவ்வாறு தமிழ் மக்கள் மத்தியில் தோன்றிய நவீன ராஜதந்திரிகளில் ஒருவராக அன்றன் பாலசிங்கம் பார்க்கப்படுகின்றார்.

இப்படியாக விடுதலை இயக்கங்களின் பிரதிநிதிகள் அல்லது அரசற்ற தரப்புகளின் பிரதிநிதிகள் ரஜதந்திரிகளாக அங்கீகரிக்கப்படும் மாற்றம் என்பது, ஒருவகையில் கெடுபிடிப் போரோடுதான் வந்தது. கெடுபிடிப்போரூக்கு முன்னும் ஆங்காங்கே தெட்டம் தெட்டமாக இத்தகைய நிலை இருந்திருந்தாலும் கூட கெடுபிடிப்போர்தான் அரசற்ற தரப்பின் பிரதிநிதிகளை அதிகரித்த அளவில் ராஜதந்திரிகள் என்ற அந்தஸ்துக்கு உயர்த்தியது. கெடுபிடிப்போரில் அமெரிக்கா அரசாங்கத்தை ஆதரித்தால் ரஷ்யா விடுதலை இயக்கத்தை ஆதரிக்கும். பேச்சுவார்த்தை மேசை என்று வரும்போது அரசுப் பிரதிநிதிகளோடு சமதையாக விடுதலை இயக்கத்தின் பிரதிநிதிகளை ரஷ்யா கொண்டு வரும். இது உலகம் முழுக்க நடந்தது. ஆசிய , ஆபிரிக்க , லத்தீன் அமெரிக்க வட்டகைகள் எங்கும் ஆயுதப்போராட்டத்தின் பிரதிநிதிகளும் மக்கள் இயக்கங்களின் பிரதிநிதிகளும் பாரம்பரிய ராஜதந்திரிகளுக்கு சமதையாக அரங்குக்கு வந்தார்கள்.

ஐழத்தமிழர்களைப் பொறுத்தவரை அப்படியொரு அரங்கை திம்புவில் திறந்து ஈழத்தமிழ் ராஜதந்திரிகளுக்கு முதல் அங்கீகாரத்தைக் கொடுத்தது இந்தியா தான். திம்பு பேச்சுவார்த்தையில் அந்த அங்கீகாரம் கிடைத்தது.

இப்படியாக கெடுபிடிப்போர் காலகட்டத்தில் விடுதலை இயக்கங்களின் பிரதிநிதிகளுக்கு உலகம் முழுவதிலுமே ஓர் அந்தஸ்து வழங்கப்பட்டது. இதிலும் முக்கியமாக அந்த குறிப்பிட்ட பிரதிநிதி

ராஜதந்திர ஒழுக்கத்துக்குள்ளால் வராதவராக இருக்கலாம். அவருக்கு மொழிப்புலமை மட்டும் இருக்கலாம். அடிப்படை ஒழுக்கம் அதற் குறியதாக இல்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால் அவர் தன் மக்களுக்கு உண்மையாக இருந்தார். தன் மக்களின் அரசியலுக்கு விசுவாசமாக இருந்தார் என்பதன் அடிப்படையில் அவர் அரங்குக்கு வந்தார். இது மரபார்ந்த ராஜீயப் பாரம்பரியத்தில் ஒரு புதிய தோற்றப்பாட்டைக் கொண்டுவந்தது.

இப்படியாக அரசற்ற தரப்பின் பிரதிநிதிகள் ராஜதந்திரி களாக வலம்வரும் ஒரு நிலைமை என்பது ராஜதந்திரப்பரப்பில் நவீன ராஜதந்திரம் என்ற வகைக்குள் வைத்துப் பார்க்கப்பட்டாலும் கூட கெடுபிடிப்போருக்குப் பின் குறிப்பாக இன்ரநெந் புரட்சிக்குப் பின் இந்த அரசற்ற தரப்புக்களின் ராஜீய வெளி எனப்படுவது, பொது ராஜதந்திரம் -public diplomacy- என்னும் துறைக்குள் மேலும் ஆழமாகப் பார்க்கப்படுகின்றது. இந்தப் பொது ராஜதந்திரம் என்பது ஒரு காலம் அரசு ரகசியங்களாக இருந்த பலவற்றைப் பரகசிய மாக்கிவிட்டது. அரசுக்கு மட்டுமே தெரிந்திருக்கும் ரகசியங்கள் பொதுமக்களுக்கும் தெரியக்கூடிய வாய்ப்புகளை ருவிட்டர், முகநூல் போன்றன ஏற்படுத்தியுள்ளன.

இதற்கு ஒரு நல்ல உதாரணம், ஒசாமா பின்லேடனைக் கொல்வதற்கான படைநடவடிக்கை. இந்த உலகின் மிகப் பெரும் பேரரசால் வடிவமைக்கப்பட்ட ஒரு படை நடவடிக்கை அது. அமெரிக்க ஜனாதிபதி, பாதுகாப்புத்துறைச் செயலர், சம்பந்தப்பட்ட தளபதிகள் போன்றவர்களுக்கு மட்டும் தான் தெரிந்திருந்தது. இவர்கள் ஓர் அறைக்குள் ரகசியமாக இருந்து கொண்டு, கொமாண்டோக்களின் படை நடவடிக்கையைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். கொமாண்டோக்கள் அமோதாபாத் நகரில் ஒசாமா பின்லேடனின் இல்லத்தை நெருங்கி ஹெலிக்கொப்டரில் இருந்து குதிக்கின்றனர். அவ்வாறு குதிக்கும் போது அதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தது ஒரு பேரரசின் மிகச் சில பிரதிநிதிகள் மட்டும்தான். ஆனால், அமோதாபாத் நகரில் பின்லேடனின் வதிவிடத்திலிருந்து சற்றுத் தொலைவில் வசித்த 28

வயதான ஓர் இளம் பொறியியலாளர் அப்போது ருவிட் செய்து கொண்டிருந்திருக்கின்றார். அவர் திட்டிரென வித்தியாசமான சத்தங்களைக் கேட்கின்றார். அசாதாரணமாக வழுமைக்கு மாறான திசையில் இருந்து ஹெலிகோப்டர்கள் வருகின்றன. தொடர்ச்சியாகச் சூட்டுச் சத்தங்கள் கேட்கின்றன. அந்த இளைஞர் இவை அனைத்தை யுமே ஒரு நேரடி வர்ணனை போல ருவிட் பண்ணிக் கொண்டே இருக்கின்றார். பின்பு தான் தெரிய வந்தது. அது பின்லேடனைக் கொல்வதற் கான படைநடவடிக்கை என்று. இங்கே ஒரு பேரரசின் ரகசியத்தை சமூக வலைத்தளங்களின் உதவியால் ஒரு சாமானிய மனிதனால் வெளிக் கொண்டு வர முடிந்தது. சமூக வலைத்தளங்களின் எழுச்சியோடு தகவல், அபிப்பிராயம் போன்றன வெகுசனமயப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. இது பொது ராஜதந்திரத்தை (public diplomacy) அதன் அடுக்கு தளத்துக்குக் கொண்டுவந்துவிட்டது.

இப்படி ஒரு பின்னணிக்குள்தான் 2009 இல் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் இருந்த விடுதலைப்புலிகள் இயக்கத்தின் கருநிலை அரசு தோற்கடிக்கப்பட்டது. ஒன்றை நாம் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். புலிகள் இயக்கம் நிர்வகித்த அந்தக் கருநிலை அரசின் தோல்வி என்பது அந்த இயக்கத்தால் வழிநடத்தப்பட்ட ராஜதந்திர நகர்வுகளின் தோல்வியும் தான். அந்த ராஜதந்திர நகர்வுகள் வென்றிருந்தால் 2009 மே மாதம் ஓர் இனப் படுகொலையில் தமிழ் மக்களுடைய ஆயுதப் போராட்டம் முடிவுக்கு வந்திருக்காது.

அங்கே ஓர் ராஜதந்திரப் போரின் தோல்வி இருக்கிறது. முதலில் அந்தத் தோல்வியை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். அந்தத் தோல்வியில் இருந்து நாங்கள் பாடம் கற்க வேண்டும். நாங்கள் நிறைய விடயங்களைத் தமிழ் மையமாகவே-tamil centric-யோசிக் கின்றோம். தமிழ்மீடு விடுதலைப் புலிகள் மட்டும் அந்த இடத்தில் தோற்கடிப்படவில்லை. “அது தோல்வியல்ல அந்தத் தோல்வியோடு எங்களுடைய போராட்டம் சர்வதேசமயப்பட்டு விட்டது” என்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள்.

இல்லை. அது சர்வதேசமயப்படுத்தப்பட்டதால் தான் தோற்கடிக்கப் பட்டது. கெடுபிடிப் போரின் முடிவை உடனடித்து ஒரு தொகுதி போராட்ட அமைப்புக்களுக்கு விடிவு கிடைத்தது. அதேசமயம் ஒரு துருவ உலக ஒழுங்கின் மேலெழுகையானது ஒரு தொகுதி போராடும் மக்களுக்கு ஒப்பீட்டளவில் பாதகமான ஓர் அனைத்துலகச் சூழலை உருவாக்கியது. தகவல் வெடிப்பு அல்லது தகவல் புரட்சியானது பொதுவாக ஆயுதப் போராட்ட அமைப்புக்களுக்கு புதிய சவால்களை ஏற்படுத்தியது. செப்ரெம்பர் 11 இற்குப் பின் ஆயுதப் போராட்டங்கள் அனைத்துக்கும் எதிரான ஒரு சர்வதேச வியூகம் வந்துவிட்டது. இவற்றின் திரண்ட விளைவும் விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் தோற்கடிக்கப்பட ஒரு காரணம்.

தோற்கடிக்கப்பட்டது தனிய ஒரு விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் மட்டுமல்ல. அதற்கு முன்பே 1993 இல் பெருவில் "சைனிங் பாத்" இயக்கத்தின் தலைவரான அபிமல் குஸ்மன் (Abimael Guzmán) பிடிப்பட்டார். 1996 ஏப்ரல் மாதம் செச்னியாவின் போராட்டத் தலைவர் டுடயேவ் (Dzhokar Dudayev) கொல்லப்பட்டார். அவருடைய செய்மதிக் கைபேசியைப் பின்தொடர்ந்த ரஸ்லிய விமானப்படையினர் லேசர் கதிர்களால் வழிநடத்தப்படும் ஏவுகணனாளால் தாக்கி அவரைக் கொன்றார்கள். டுடயேவ் கதாநாயகத்தனமாகக் காட்சியளிக்கும் ஒரு தலைவர். அவர் கொல்லப்பட்டு 13 ஆண்டுகளின் பின் 2009 ஏப்ரல் மாதம் அதாவது புலிகள் இயக்கம் தோற்கடிக்கப்பட ஒரு மாதத்திற்கு முன்பு ரஸ்லியா செச்னியப் போராட்டத்திற்கெதிரான தனது படை நடவடிக்கைகள் வெற்றிகரமாக முடிவடைந்துள்ளதாக அறிவித்தது.

டுடயேவ் கொல்லப்பட்டு மூன்றாண்டுகளின் பின் 1999 இல் குர்தீஸ் மக்களின் போராட்டத் தலைவர்களில் ஒருவரான அப்துல்லா ஒக்லான் (Abdullah Öcalan) பிடிப்பட்டார்.

2008 இல் கொலம்பிய ஆயுதப் போராட்தின் இரண்டாம் நிலைத் தலைவரான ராஉல் றியீஸ் (Raúl Reyes) கொலம்பியா ஈகுவடோர் எல்லையில் வைத்துக் கொல்லப்பட்டார். அவருடைய செய்மதிக் கைபேசியே அவருடைய நடமாட்டங்களைக் காட்டுக்

கொடுத்தது. அவர் கொல்லப்பட்டபோது வைத்திருந்த மழிக்கணணி களும் சிக்கின. அந்த மழிக்கணிணிகளில் இருந்து பெறப்பட்ட தகவல் களின் அடிப்படையில் ஏனைய இயக்கங்களின் ஆயுதக்கடத்தல் வழிகளையும் பின்தொடரக் கூடியதாக இருந்தது. அதன் பின் 2010 இல் கொலம்பிய போராட இயக்கத்தின் தலைவர் Victor Julio Suárez Rojas கொல்லப்பட்டார்.

தகவல் யுகத்தின் எழுச்சி, கெடுபிடிப்போரின் முடிவுக்குப் பின்னரான புதிய உலகச் சூழல் என்பன பெருமளவுக்கு ஆயுதப் போராட்டங்களுக்கு பாதகமாகத் திரும்பியிருக்கின்றன. தகவல் அதனைக் கையாள்பவனுக்கு நல்ல சேவகணாகவும் மோசமான ஒற்றணாகவும் காணப்படுகின்றது. எங்கள் கையில் இருக்கும் கைபேசி எங்களைப் பின்தொடர்வதற்கு நாங்கள் வழங்கும் ஒர் அனுமதி. அது ஒரே நேரத்தில் சேவகணாகவும் ஒற்றணாகவும் இருக்கிறது. நாங்கள் பொக்கற்றுக்குள் ஒற்றர்களைக் கொண்டு திரிகின்றோம். தலைமாட்டில் ஒற்றர்களை வைத்துக் கொண்டு உறங்குகின்றோம். ஒற்றர்களோடு படுக்கிறோம். ஒற்றர்களோடு திரிகின்றோம். இது ஒற்றர்களின் உலகம்.

எனவே ஆயுதப் போராட்டங்களுக்கு எதிரான உலகச்சூழல் என்பது தகவல் வெடிப்போடும் செம்ரெம்பர் பதினொன்றோடும் மேலெழுகின்றது. தமிழர்கள் கருதுவது போல தனிய அவர்களுடைய ஆயுதப்போராட்டம் மட்டும் தோற்கடிக்கப்படவில்லை. உலகம் முழுவதும் அப்படியாரு யதார்த்தம் வந்துவிட்டது. அந்தப் பின்னணிக்குள் தான் புலிகள் இயக்கமும் தோற்கடிக்கப்பட்டது. அப்படி தோற்கடிக்கப்படக்கூடிய ஒரு சூழலை ஏன் அந்தத் தமிழ்ராஜதந்திரத்தால் தடுக்க முடியவில்லை என்பதை நாங்கள் ஆய்வு செய்ய வேண்டும். 9 ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. அதை நாங்கள் சரியான முறையில் ஆய்வு செய்திருந்தால் அந்தத் தோல்வியில் இருந்து பாடத்தைக் கற்றிருந்தால் இந்த 9 ஆண்டுகளில் நாங்கள் சரியான ஒரு வழித்தடத்தைப் போட்டிருக்கலாம்.

எவ்வளவோ சாதனங்கள் செய்த ஆயுதப் போராட்டம். எத்தனையோ படைப்பிரிவுகளை வைத்திருந்த ஆயுதப்போராட்டம். வெளியுறவுக் கொள்கைக்கு ஒரு படைப்பிரிவை வைத்திருக்க வில்லை. அன்றன் பாலசிங்கம் ஒரு தனிமனிதனாகத் தான் அரங்கில் நின்றார். அவரைச் சுற்றி ஜரோப்பாவைச் சேர்ந்த, அந்த அமைப்பின் உறுப்பினர்கள் சிலர் நின்றார்கள். ஆனால், அது ஒரு குழுச்செயற் பாடாக இருக்கவில்லை. அந்த நவீன தமிழ் ராஜந்திரம் என்பது நிறுவனமயப்படுத்தப்படவில்லை. கொள்கை ஆய்வு மையங்களோ, உத்தி ஆய்வு மையங்களோ, அது போன்ற ஏனைய எந்த மூலோபாய ஆய்வு மையங்களோ அங்கே இருக்கவில்லை. மூலோபாய ஆய்வு மையங்கள், கொள்கை ஆய்வு மையங்கள் இருந்தால் தான் ஒரு வெளியுறவுக் கொள்கையை (foreign policy) வடிவமைக்கலாம். ஒரு வெளியுறவுக் கொள்கையை வடிவமைத்தால்தான் அதற்கு ஏற்ப ஒரு வெளியுறவு வியூக்த்தை வகுக்கலாம். அப்படிப்பட்ட ஆய்வு மையங்களற்ற வெற்றிடத்தில்தான் அன்றன் பாலசிங்கம் ஒரு தனிமனித ஆளுமையாக மேலெழுந்தார். அவருக்குப் பிறகும் கூட எங்களிடம் இப்பொழுது கொள்கை ஆய்வு மையங்களும் இல்லை மூலோபாய ஆய்வு மையங்களும் இல்லை. குருபரன் தொடங்கிவைத்திருக்கும் அடையாளம் என்ற ஆய்வு மையம் மட்டும் உள்ளது.

2009 க்கு பின்னரான தமிழ் அரசியலிலும் அதே நிலமை. எந்தவோர் ஆய்வு மையமும் இல்லை. அப்படி ஓர் ஆய்வுமையம் இல்லை என்றால், நாங்கள் ராஜதந்திரப் போர் ராஜதந்திரப் போர் என்று பொய் சொல்கின்றோமா?. அது போரல்ல. ராஜதந்திரமே இல்லை. நடந்துகொண்டிருப்பது கட்சிகளுக்கிடையிலான அரசியலில் ஒரு 'ஸ்டல்'. இது முழுஅளவிலான ராஜதந்திரமே இல்லை. ஏனென்றால் ராஜதந்திரம் என்பது அடர்த்தியான சொல். அது முழுக்க முழுக்க அறிவு பூர்வமான சொல். அந்த அடர்த்தியான சொல்லை நாங்கள் ஒரு செயல் நுணுக்கம் மிக்க ஒரு துறையாக மாற்றுவதென்று சொன்னால் அதற்கு முதலில் ஆய்வு வேண்டும். ஆய்வு முடிவுகள் வேண்டும்.

எல்லாவற்றுக்கும் முதலில் எங்களை நாங்கள் ஒரு வலிமையான சக்தி மையமாகக் (power source)கருதவேண்டும். எல்லா ஆயுதப்போராட்ட இயக்கங்களும் ஒரு சக்தி மையத்தை உருவாக்கத் தான் முயற்சித்தன. ஒரு விதேஸலப் பிரதேசம், அதற்கு ஒரு நடைமுறை அரசு. அதுதான் அவர்களது இலட்சியமாக இருந்தது. புலிகள் இயக்கம் தான் அதில் வெற்றி கண்டது. ஒரு வலிமையான சக்தி மையத்தை உருவாக்க வேண்டும். வலிமையான சக்தியாக வந்தபின்பு அந்த அதிகார மையத்தை வைத்துக்கொண்டு ஏனைய சக்தி மையங்களோடு இடையூட்பாட்டத்தைச் செய்யலாம். ஏனெனில் ஒரு சக்தி மையத்தோடு தான் ஏனைய சக்தி மையங்கள் இடையூட்பாட்டத்தைச் செய்யும்.

அப்படியென்றால் கடந்த 9 ஆண்டுகளாக நாங்கள் எங்களை சக்தி மையமாகக் கருதுகின்றோமா? இல்லை. நாங்கள் எங்களை ஒரு தரப்பாக கருதுகின்றோமா? இல்லை. நாங்கள் எங்களை ஒர் அரசாகக் கருதவேண்டாம். ஒரு தேசமாக சிந்திப்பது, கூடிப் போய் விட்டது. குறந்தபட்சம் எங்களை ஒரு வலிமையான சக்தி மைய மாக ஏன் கட்டியமுப்பத் தவறினோம்? வரலாறு எங்களுக்குத் தொடர்ச்சியாக சந்தர்ப்பங்களைத் தந்தது. ஆயுதப் போராட்டம் தோற்காட்கப்பட்ட பின்னர், எங்களுக்கு கிட்டத்தட்ட ஐந்துக்கும் குறையாத சந்தர்ப்பங்கள் தரப்பட்டன. அதற்குப் பின் வந்த ஜனாதிபதி தேர்தல், ஆட்சி மாற்றத்துக்கான ஜனாதிபதி தேர்தல், பின் அதே ஆண்டு நடந்த பொது தேர்தல், 2017இல் ரணில் விக்கிரம சிங்கவுக்கு எதிராக மேற்கொள்ளப்பட்ட நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானம், ஒக்ரோபர் 26 ஆட்சிக் கவிழ்ப்பு . இது தவிர அனைத்து பட்ஜெட் விவாதங்கள். இவை எல்லாவற்றின் போதும் தமிழ்த்தரப்புக்கு பேரம் பேச சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. ஆனால் நாங்கள் பேரம் பேசவில்லை. ஒரு பேர் அரசியலையே நாங்கள் வைக்கவில்லை.

நாங்கள் ஏன் எங்களை ஒரு வலிமையான சக்தி மைய மாகக் கருதவில்லை? நாங்கள் ஏன் ஒரு பேர் அரசியலை செய்யத் தவறினோம்? பேர அரசியலைச் செய்ய வேண்டும் என்று சிந்தித் திருந்தால் அதற்கேற்ப நாங்கள் கொள்கை ஆய்வு மையங்களையும்

முலோபாய ஆய்வு மையங்களையும் உருவாக்கி இருந்திருப்போம். சிந்தனைகுழாம் இல்லாமல் ஓர் ராஜதந்திரப்போரை முன்னெடுக்கவே முடியாது. அது கற்பணையல்ல. அது விருப்பமல்ல. அது இலட்சிய வாதமல்ல. அது முழுக்க முழுக்க தூய அறிவும் நடைமுறையும். எமக்கொரு கனவு இருக்க வேண்டும். அந்தக் கனவை நோக்கி யதார்த்தத்தை வளர்த்தெடுக்க வேண்டும். கனவுக்கும் யதார்த்தத் திற்கும் இடையில் தான் ராஜதந்திரம் உள்ளது. ஆனால் எங்களிடம் அப்படியொரு அறிவுபூர்வமான ராஜதந்திரதை முன்னெடுப்பதற்குரிய அறிவுபூர்வமான தயாரிப்புகள், அடித்தளங்கள் எதுவுமே இருக்க வில்லை. எமக்குப் பேரம் பேசக் கிடைத்த சந்தர்ப்பங்களிலும் நாங்கள் பேரம் பேசவில்லை. ஆனால் இந்த ஜந்து சந்தர்ப்பங்களிலும் இலங்கை தீவின் கேந்திர முக்கியத்துவம் மிகக் வாக்குகளைப் பெற்ற மக்கள் நாங்கள் என்பது நிருபிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

கொழும்பில் யார் ஆட்சி செய்வது என்பதை தீர்மானிக்கும் மக்களாக நாங்கள் இருக்கின்றோம். அப்படி யார் ஆட்சி செய்ய வேண்டுமென்று வெளித்தரப்புகள் விரும்புகின்றனவோ அந்த வெளித் தரப்புகளோடு பேரம் பேசும் வல்லமை எமக்கு உண்டு. தோல்வியில் இருந்து நாங்கள் மீண்டெழுக் கூடிய அளவுக்கு எங்களுக்கு பேரம் அதிகரித்திருக்கின்றது. 2011 க்குப் பின் இந்தப் பிராந்தியம் பரவலாக இந்தோ பசுபிக் என்று அழைக்கப்படுகிறது. எமது புவியியல் புத்தகங்களில் முன்பு இந்தப் பிராந்தியம் ஏசியா பசுபிக் என்று அழைக்கப் பட்டது. 2007 ஜனவரி மாதம் மேர்சி FX-Mercy Kuo என்ற அமெரிக்க அரசநிலையாளர் சமர்ப்பித்த ஆய்வுக்கட்டுரையில் பயன்படுத்தப்பட்ட இச் சொற்றொடர் 2011 இலிருந்து பிராந்திய மற்றும் அனைத்துலக முலோபாய மற்றும் தந்திரோபாய உரையாடல்களில் பரவலாக பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இந்த இந்தோ பசுபிக் பாதுகாப்பு முலோபாயத் திட்டத்தில் ஈழத் தமிழர்கள் கேந்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஓரிடத்தில் இருக்கின்றார்கள். முன்பு ஏசியா பசுபிக் பிராந்தியத்துக்குள் இந்தியா இருக்கவில்லை. இப்போது இந்தோ பசுபிக் முலோபாயத் திட்டத்துக்குள் இந்தியா வந்துவிட்டது. இது சீனாவை சமன் செய்ய அமெரிக்கா மேற்கொண்ட புதிய வியூகம் .

இந்த வியூகத்துக்குள் ஈழத் தமிழர்களுக்கு மிகவும் கேந்திர முக்கியத் துவம் வாய்ந்த இடம் ஒன்று உண்டு. இந்த இந்தோ பசுபிக் மூலோ பாய் பாதுகாப்புத் திட்டம் என்பது உலகின் ஆகப்பெரிய கடல் வழிப் பாதுகாப்பு வலையமைப்பு. இந்த ஆண்டின் பின் அமெரிக்க கடற்படையின் 20 வீதமான கலவகள் இந்தப் பிராந்தியத்துக்குள் வந்து விடும். எனவே கேந்திர முக்கியத்துவம் மிக்க இடத்தில் நாங்கள் இருக்கின்றோம். ஈழத்தமிழர்களின் பேரம் பேசும் பலம் என்பதே, அவர்களுடைய கேந்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த புவிசார் இருப்பு தான். இப்படிக் கேந்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஸ்தானத்தில் இருக்கும் நாங்கள் எங்களுடைய பேரத்தை எப்படி அதிகப்படுத்துவது?

ஆகப்பிந்திய உதாரணம் ஒன்றை இங்கு காட்டலாம். ஆட்சிக் கவிழ்ப்பு நிகழ்ந்தவுடன் கணேஷம், பிரித்தானிய மற்றும் அவூஸ்ரேலிய தூதரகங்களைச் சேர்ந்த இராஜதந்திரிகள் வடக்கு, கிழக்குக்கு வந்தார்கள். இவர்கள் இங்கே அரசியல்வாதிகளை மட்டும் சந்திக்க வில்லை. அரசியல் ஆர்வலர்கள், கருத்துருவாக்கிகள் எல்லோரையும் சந்தித்தார்கள். எல்லோருடைய அபிப்பிராயங்களையும் திரட்சனார்கள். இது முதலாவது. இரண்டாவதாக, நாடாளுமன்ற நடைமுறைகளை நேரில் சென்று பார்த்தார்கள். மூன்றாவதாக, நீதி மன்ற அமர்வகளையும் நேரில் சென்று பார்த்தார்கள். நாலாவதாக, ருவிட்டர் குறிப்புக்களில் தங்களுடைய அபிப்பிராயங்களை சாட்ட மாட்டையாக முன்வைத்தார்கள். சில நேரங்களில் நாமல் ராஜபக்சவுடன் மோதல்களிலும் ஈடுபட்டார்கள். ஐந்தாவதாக, பொது வைபவங்களில் தங்கள் கருத்துக்களை சாட்டமாட்டையாகச் சொன்னார்கள். ஆறாவதாக, மேற்கொண்ண எல்லாவற்றையும் விட முக்கியமாக புலிகள் இயக்கத்தில் இருந்து புனர்வாழ்வு பெற்று வந்தவர்கள் உருவாக்கிய கட்சி அலுவலகத்துக்குச் சென்று அவர்களைச் சந்தித்துப் படம் எடுத்துக் கொண்டார்கள். ஆனால் இந்த ஆண்டு கூட அந்த நாடுகளில் ஒரு நாடு, இங்கிருந்து ஒரு புலமையாளர் அந்த நாட்டுக்குப் போக விரும்பிய போது அவருக்கு இருந்த அரசியல் தொடர்பைக் காரணம் காட்டி விசா கொடுக்க மறுத்து விட்டது. ஆனால் இப்பொழுது அந்த நாட்டின்

தூதுவர் புனர் வாழ்வு பெற்ற புலிகள் இயக்கத்தினரின் கட்சியை வந்து சந்தித்திருக்கிறார்.

எல்லாமே மாறுகின்றது. முன்பு இந்தியாவில் இருந்து யாராவது வந்தால் அவருக்கு நிபந்தனைகள் அடங்கிய ஒரு பட்டியல் கொடுக்கப்படும். பொதுமேடையில் பேசக் கூடாது. அரசியல் பேசக்கூடாது. என்றெல்லாம் அறிவுறுத்தியே விசா வழங்கப்படும். ஆனால் அண்மையில் திருமாவளவன் வந்தார் கிட்டுப்பூங்கா வில் அட்காசமாக அரசியல் கதைத்தார். அதற்கு முன்பு இந்தியாவில் இருந்து கொஞ்சம் புலமையாளர்கள் வந்தார்கள். எல்லா இடங்களிலும் அரசியல் சந்திப்புக்களில் ஈடுபட்டார்கள்.

எல்லோரும் தமிழ் மக்களை நோக்கி வந்தார்கள். வவுண்டீவில் இரண்டு பொலில்காரர்கள் குஞரமாக கொல்லப்பட்ட பின் முன்னாள் இயக்கத்தினருக்குப் பிரச்சினை வரலாம் என்ற நிலைமை தோன்றிய ஒரு காலகட்டத்தில் ராஜபக்சக்கள் மறுபாடியும் அதிகாரத்துக்கு வரலாம் என்ற ஒரு சூழல் ஏற்பட்டிருந்த ஒரு பின்னரியில் இந்தத் தூதரக அதிகாரிகள் புலிகள் இயக்கத்தின் முன்னாள் உறுப்பினர்கள் உருவாக்கிய கட்சினரைச் சந்தித்துப் படம் எடுத்துகொண்டார்கள்.

இதற்குள் ஒரு செய்தியை அவர்கள் வெளிக்கொண்டு வருகிறார்கள். எங்களைக் கையாள வேண்டிய தேவை அவர்களுக்கு இருக்கின்றது. நாங்களும் கையாள்வோம். காலத்துக்குக் காலம் அவர்களே எங்களைக் கையாள்வதா? நாங்களும் அவர்களைக் கையாள்வோம். அவ்வாறு கையாள்வதானால் நாங்கள் முதலில் எங்களை ஒரு தரப்பாக உணர்வோம். எங்களை ஒரு வலிமையான சக்தியாகக் கட்டியெழுப்புவோம்.

புலிகள் இயக்கம் ஒரு வலிமையான சக்தியாக இருந்தது. அது தன்னை ஒரு கரு நிலை அரசாக விருத்தி செய்தது. ஆனால் அது ஒரு முதிர் நிலைக்கு வரமுன்னரே அழிக்கப்பட்டுவிட்டது.

அரசுக்கும் அரசுக்கும் இடையிலான உறவு என்பது அரசுகளை காப்பாற்றுவதற்கானது. மக்கள் அழிந்து போனாலும் பறவாயில்லை.

ஒரு அரசு இன்னொரு அரசைப் பாதுகாக்கும். அதனால் தான் கார்ல் மாக்ஸ் அரசற்ற நிலை வேண்டும் என்றார். அரசு உதிர்ந்து போக வேண்டும் என்றார். ஏனென்றால் அரசு ஓர் அதிகார மையம். அது இன்னொரு அதிகார மையத்தை வர்க்க நலனோடு பாதுகாக்கும். வடகொரியாவுக்கும் அமெரிக்காவுக்கும் இடையில் வில்லங்கம் வந்தபொழுது எப்படியெல்லாம் அறிக்கை விட்டார்கள்? கடைசியில் இரண்டு தலைவர்களும் சந்தித்தார்கள். ஏன்? வடகொரியா தென்கொரியாவை அழித்துவிடும் என்ற அச்சம் உண்டு. அது ஜப்பானையும் சேதமாக்கும் என்ற அச்சம் உண்டு. அதேநேரம் வடகொரியா முற்றாக பஷ்பமாகிவிடும் என்பதும் உண்மை. ஆனால், இவ்வளவு வீரம் பேசிய வடகொரியாவும் அமெரிக்காவும் ஒரு கட்டத்தில் சந்திக்கின்றன. ஏன்? கட்டமைப்புசார் அரசுக்கும் அரசுக்கும் இடையிலான உறவு என்பது. அரசுகளைப் பாதுகாக்கும் நோக்கத்தி லானது. அது தான் நடந்தது. அரசுக்கும் அரசுக்குமான உறவு அதாவது ஒரு வலிமையான சக்திக்கும் இன்னொரு வலிமையான சக்திக்குமான உறவு ஒரு கட்டத்தில் அவற்றைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளும்.

எனவே தமிழ் மக்கள் தங்களைப் வலிமையான சக்தியாகக் கட்டியெழுப்பும் போதுதான் பேரமும் அதிகரிக்கும். எங்களை எப்படி நாங்கள் ஒரு வலிமையான சக்தியாகக் கட்டியெழுப்புவது? எங்களை டைய பலம் எது? பலவீனம் எது? பிராந்தியத்தின் பலம் எது? பலவீனம் எது? உலகத்தின் பலம் எது? பலவீனம் எது? என்பதைப் பற்றிய ஆய்வுகள் எங்களுக்கு வேண்டும். வெறும் கற்பனையில் நாம் பலத்தைக் கட்டி எழுப்ப முடியாது. அது வீரவசனம் அல்ல. அது முழுக்க முழுக்க அறிவுபூரவமான செயல். அது ஓர் அறிவு. தமிழ் மக்கள் தங்களை ஒரு வலிமையான சக்தியாக கட்டியெழுப்பும்போதுதான் பேரம் அதிகரிக்கும்.

அரங்கில் பலமாக இருக்கும் கட்சி தன்னை ஒரு வலிமையான சக்தியாகக் கருதவில்லை என்றும் ஒரு பேர் அரசியலை முன்னெடுக்கவில்லை என்றும் குற்றம் சாட்டுகின்றோம் அல்லவா? அவ்வாறெனில் நாங்கள் புவிசார் அரசியலை கையாளப்போகின்தே-

நாம் ஒரு வலிமையான சக்தியாக வந்து ஏனைய உறவுகளைக் கையாளப் போகின்றோம் என நம்புகின்றவர்கள் மக்கள் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றுங்கள். international relations- அனைத்துலக உறவுகள் என்று சொல்வார்கள். ஆங்கிலத்தில் அழகாக வருகின்றது relations-உறவுகள். உறவைப் பேண். நட்பும் பாராட்டாதே. பகையும் பாராட்டாதே. உறவைப் பேண். நவீன ராஜதந்திரத்தில் அதனை engagement- ஈடுபடல் என்று சொல்வார்கள். engage பண்ணு. நலன்சார் உறவுகளில் ஈடுபடு. அது critical engagement - விமர்சனத்தோடு கூடிய ஈடுபாடாக இருந்தால் கூட பறவாயில்லை. யாரையும் வெட்டி விடாதே. எல்லா உறவுகளையும் பேண். நீ ஒரு சிறிய மக்கள் கூட்டம். தோற்கழகப்பட்ட மக்கள் கூட்டம். அரசற்ற தரப்பு. உகைம் முழுதும் சிதறிப்போனாய். எனவே எல்லா உறவுகளையும் பேண். யாரோடும் பகை பாராட்டாதே. யாரோடும் நட்பும் பாராட்டாதே.

கருணாநிதி இறந்தபொழுதும் , வாஜ்பாய் இறந்தபொழுதும் முகநூல் தளங்களில் எப்படி எப்படியெல்லாம் கருத்துக்களைக் குவித்தோம்? கருணாநிதியின் இறப்பை வாஜ்பாயின் இறப்பை நாங்கள் எப்படி அணுகினோம்? குறிப்பாக புலம்பெயர்ந்த தரப்புகளில் இருந்து கருணாநிதியை நோக்கி எப்படிப்பட்ட வசவுகள் வெளி வந்தன? அவர் இறக்கின்ற காலத்திலும் இறந்த பின்பும் எப்படிப் பட்ட வசவுகள் வெளிவந்தன? கருணாநிதியிடம் விமர்சனத்துக் குரிய பகுதி உண்டு. ஆனால் அவர் ஆறு கோடி தமிழர்களின் தலைவர். இந்தியாவைக் கையாள்வதற்கு தமிழகம் முக்கியம். அது எங்கள் தொப்புள்கொடி உறவு.

அண்மையில் வந்து போன திருமாவளவன் ஒரு கருத்தை தெளிவாகச் சொன்னார். தமிழகம் உங்களுக்கு போராடித்தரும் என்று கற்பனை செய்யாதீர்கள். நீங்கள் போராடுங்கள். நீங்கள் வலுவான நிலைக்கு வாருங்கள். அப்படி வந்தால் தமிழகம் உங்களுக்குப் பின்னால் வரும். இப்படித்தான் தமிழகம் புலிகளுக்குப் பின்னால்

போன்று. நாங்கள் ஒரு வலிமையான சக்தியாக வரவேண்டும் என்பதைத் தான் அவர் சொல்கின்றார். உண்மையில் நாங்கள் ஒரு வலிமையான சக்தியாக வந்தால், வலுமையமாக வந்தால் தமிழகமும் எங்களோடு சேரும். டயஸ்பொறாவையும் ஒன்று திரட்டலாம். இரண்டு பலங்களையும் வைத்துக் கொண்டு ஈழத்தமிழர்கள் தங்கள் பேரத்தை அடுத்த கட்டத்துக்கு கொண்டு போகலாம்.

ஆனால் பிரச்சினை என்னவென்றால் நாங்கள் எந்த வெளிக் குள்ளால் முன்னேறலாம் என்பது. கடந்த 9 ஆண்டுகளாக மக்கள் மைய செயற்பாடு, பெருந்திரள் அரசியல் என்றெல்லாம் பொய் சொல்லிக் கொண்டு வந்துவிட்டோம். எங்களில் ஒருவரிடமும் அந்த ஒழுக்கம் கிடையாது. எங்களால் முடிந்ததெல்லாம் பிரதிநிதித்துவ ஜனநாயக வெளிக்குள் இயலுமானதைச் செய்வதுதான். பங்கேற்பு ஜனநாயக வெளிக்குள் கூட நாங்கள் பெரிதாக ஒன்றையும் செய்யவில்லை. அந்த அரசியற் தரிசனம் எங்கள் தலைவர்களில் எத்தனை பேருக்கு உள்ளது என்ற கேள்வி உண்டு. பிரதிநிதித்துவ ஜனநாயகவாதி களாகத்தான் எல்லோரும் காட்சியளிக்கின்றார்கள். எனவே பிரதிநிதித் துவ ஜனநாயக வெளிக்குள் எங்கள் பேரத்தை அதிகப்படுத்த வேண்டும்.

அரங்கில் பலமாக இருக்கும் கட்சி பிழைவிடும் போது அந்தப் பிழையை சுட்டிக்காட்டும் நீங்கள், ஜக்கியப்படுங்கள். ஓரணியில் திரஞ்சுகள். தமிழ் வாக்குகளை சிதற விடாமல் கொத்தாகப் பெறுங்கள். அவ்வாறு மக்கள் அதிகாரத்தைப் பெற்று நீங்கள் ஒரு பலமான தரப்பாக அரசியலை அறிவிபூர்வமாக அணுகும் தரப்பாக கொழும்புடனும் பிராந்தியத்துடனும் அனைத்துலக சமூகத்துடனும் பேரம் பேசுங்கள். திரும்பத் திரும்ப அவர்கள் செய்வது பிழை என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தால் போதாது. நீங்கள் நல்ல இலட்சியங்களைக் கொண்டிருக்கலாம். ஆனால் நீங்கள் ஒரு வலிமையான சக்தியாக இல்லாதவரைக்கும் அது வெறும் கற்பனை தான். அதை நடைமுறைப் படுத்த வேண்டும் என்றால் நீங்கள் ஒரு வலு மையமாக மாற வேண்டும்.

எமக்கு இப்போது இருக்கின்ற ஒரே ஒரு வழி அந்தப் பிரதிநிதித்துவ ஜனநாயக வெளியில் பிரதிநிதித்துவத்தை அதிகரிப்பது. மக்கள் அதிகாரத்தைப் பெறுவது, அதன் மூலம் கொழும்பையார் ஆழ்வது என்று தீர்மானிப்பது. அதன் மூலம் கொழும்பில் யார் ஆள வேண்டும் என விரும்புகின்ற வெளித்தரப்புகளோடு பேரத்தை வைத்துக் கொள்வது. அதன் மூலம் தான் தமிழ் ராஜதந்திரம் என்பது 2009 க்கு பின்னரான புதிய தரிசனங்களோடு ஒரு புதிய தடத்தில் பிரவேசிக்க முடியும். இந்தியா எங்களுக்குப் பகை, அமெரிக்காவும் பகை, உலகம் அரசுகளின் அரங்கம், இக் குரூர் உலகில் எல்லோருமே எம்மை நசுக்கத்தான் பார்க்கின்றார்கள், சரணாட அல்லது செத்துப்போ என்ற இரண்டு தெரிவுகளைத்தான் எங்களுக்கு முன் வைக்கின்றார்கள் எனத் திரும்பத் திரும்ப எதிர்மறையாக தோல்வி வாதம் கடைத்துக் கொண்டிருக்க முடியாது. இரண்டு தெரிவுகள் தான் உள்ள தென்றால் அது எங்கள் ராஜதந்திர மரபின் பலவீனம். புதிய தெரிவுகளை உருவாக்க எங்கள் ராஜதந்திரம் தவறிவிட்டது என்று அர்த்தம்.

எதிரி விரும்புவதைச் செய்வதல்ல ராஜதந்திரம். நாங்கள் விரும்புவதை எதிரியை வைத்துச் செய்விப்பதே ராஜதந்திரம். ஒருவிதத்தில் அதுதான் மென்சுக்தி. புதிய தெரிவுகளை உரு வாக்குங்கள். உலகம் கொடியது என்று சொல்லிக் கொண்டிருந் தால் யாருடன் engage பண்ணப் போகின்றீர்கள்? யாரையும் காதலிக்க வேண்டாம். யாரையும் பகைக்கவும் வேண்டாம். அனைவருடனும் உறவைப் பேணுங்கள். அதன் மூலம் எதிரியையும் எதிரியையும் மோதவிடுங்கள். நன்பர்களின் தொகையைக்கூட்டுங்கள். யாதும் ஊரே யாவரும் கேள்வி என்று சொன்னோம். யாதும் ஊராகப் போய்விட்டோம். ஆனால் யாவரும் கேள்வா? இல்லை. எங்களுக்குப் பகைவர் அதிகம். எல்லா உறவுகளையும் கையாளும் எல்லைக்குள் வைத்திருப்போம். நாங்கள் ஒரு சிறிய மக்கள் கூட்டம். கையாளப் படக்கூடிய எல்லைக்குள் உறவுகளை வைத்திருப்போம். அதன் மூலம் ஒரு புதிய ராஜதந்திரத் தடத்தை உருவாக்குவோம்.

அராங்கில் பலமாக உள்ள கட்சி பிழை விடுகிறதென்றால் புதிய சிந்தனை கொண்டவர்கள் பூகோள் அரசியல் தொடர்பிலும் புவிசார் அரசியல் தொடர்பிலும் பொருத்தமான அறிவுபூர்வமான சிந்தனை கொண்டவர்கள் ஒன்று திரஞ்சுகள். பிரதிநிதித்துவ ஜனநாயக வெளிக்குள் உங்கள் பலத்தை அதிகப்படுத்துக்கள். மக்கள் அதிகாரத் தைப் பெறுங்கள். கொழும் பையும் பிராந்திய அரசியலையும் தீர்மானிக்கும் சக்திகளாக மாறுங்கள். கேந்திரமுக்கியத்துவம் மிக்க வாக்குகளைப் பெற்ற மக்கள் நீங்கள் கேந்திரமுக்கியத்துவம் மிக்க அமைவிடம்தான் உங்களிடமுள்ள மிகப்பிரதான பேரம் பேசும் பலம். உங்களுடைய துயரங்களுக்கும் அது தான் காரணம். உங்களுடைய மீட்சிக்கும் அது தான் காரணமாக அமையும்.

யாழ்.பல்கலைக்கழகத்தில் 14.12.2018இல் நடந்த சமகாலக் கருத்தராங்கில் ஆற்றிய உரையின் திருத்தப்பட்ட வடிவம்.
அவ்வுரையை எழுத்துருவிற்கு மாற்றித் தந்த யாழ் எதிரொலி பத்திரிகையின் ஆசிரியர் தபிரபாகரனுக்கும் உதவி ஆசிரியர் நிரோஷா ரமேஷ் இற்கும் நன்றி.

சிதுரை வவளிவந்த நூல்கள்

01. நல்லினங்க பொறிமுறைகள் தொடர்பான கலந்தாலோசனைச் செயலணி யின் அறிக்கையும் தமிழ் மக்களும்
சி.அ.யோதிலிங்கம்
02. இந்தியாவும் தமிழ்மக்களும்
சி.அ.யோதிலிங்கம்
03. நினைவு கூர்தல் - 2017
நிலாந்தன்
04. "தமிழ் அரசியலின் இலக்கும் வழிவரைபடமும்"
சி.அ.யோதிலிங்கம்
05. மோடியின் இலங்கைப் பயணமும் மலையகமும்
சி.அ.யோதிலிங்கம்
06. இந்து சமுத்திரமும் சீனாவும்
கலாநிதி.கே.ரீ.கணேசலிங்கம்
07. வட-கிழக்கு இணைப்பும் மூஸ்லீம் மக்களும்
"சி.அ.யோதிலிங்கம்"
08. இனப்பிரச்சினைத் தீர்வில் சர்வதேச அனுபவங்கள்
சி.அ.யோதிலிங்கம்
09. ஈழத் தமிழர் அரசியல் வரலாறு - 1883 தொடக்கம் 1968 வரை (சுருக்கக் குறிப்புக்கள்) பாகம் - 01
சி.அ.யோதிலிங்கம்
10. வடகொரியாவும் சர்வதேச அரசியலும்
கலாநிதி கே.ரீ.கணேசலிங்கம்
11. இலங்கை - இந்தியா ஒப்பந்தமும் தமிழ் மக்களும்
சி.அ.யோதிலிங்கம்
12. மலையக மக்களின் அடையாளம் எது
சி.அ.யோதிலிங்கம்
13. ஈழத்தமிழர் அரசியல் வரலாற்றின் வளர்ச்சிக்கட்டங்கள்
சி.அ.யோதிலிங்கம்